

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 15/2019
24.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Биљане Драгојевић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, са саветником суда Весном Мраковић, као записничарем, решавајући о захтеву Акционарског друштва „АА“ из ..., ул. ... број ..., чији је пуномоћник Борис Богдановић, адвокат из ..., ул. ... број ..., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда Ув 535/18 од 28.11.2018. године, у предмету информација од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 24.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Акционарско друштво „АА“ из ... је дана 11.01.2019. године поднело Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда Ув 535/18 од 28.11.2018. године.

Побијаним решењем одбијен је приговор Акционарског друштва „АА“ из ... изјављен против решења Управног суда 17-У 10495/18 од 14.09.2018. године, којим је одбачена тужба тог акционарског друштва поднета ради поништаја решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број 07-00-03840/2016-03 од 11.05.2018. године, на основу члана 26. став 1. тачка 4. у вези члана 11. став 1. Закона о управним споровима, због непостојања активне легитимације на страни тужиоца за вођење управног спора.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева, Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен.

Према одредбама члана 3. и члана 8. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Управни суд у управном спору одлучује о законитости коначних управних аката и коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, осим оних у погледу којих је у одређеном случају предвиђена другачија судска заштита, као и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу

да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из наведених одредаба Закона о управним споровима произлази да се захтевом за преиспитивање судске одлуке, као ванредним правним средством у управном спору, остварује контрола судских одлука које се односе на предмет управног спора, и то само у случајевима који су прописани овим законом – одлука донетих у вези са понављањем управно-судског поступка (члан 64. Закона о управним споровима), одлука којима је суд решавао у пуној јурисдикцији и одлука којима је суд решавао у стварима у којима је у управном поступку искључена жалба.

Имајући у виду да је, у конкретном случају, захтев за преиспитивање поднет против решења којим није одлучивано о предмету управног спора, већ о (не) постојању процесних услова за вођење управног спора, Врховни касациони суд налази да захтев није дозвољен у смислу члана 49. ст. 1. и 2. Закона о управним споровима.

Одредбом члана 53. став 1. наведеног закона је прописано да ће недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд одбацити решењем.

С обзиром на све изложено, Врховни касациони суд је, на основу члана 53. став 1. Закона о управним споровима, поднети захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у диспозитиву.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 24.01.2019. године, Узп 15/2019

Записничар,
Весна Мраковић

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић